

از چند روز مانده به شروع انتخابات مجلس بررسی نهایی قانون اساسی، مردم ایران در سراسر کشور آماده‌ی شرکت در انجام این وظیفه‌ی ملی می‌شدند و خوش‌بختانه پیام امام‌خمينی دایر بر اینکه «لازم است با شور و شعف همانند فراندم، زن و مرد و بزرگ و کوچک، به صندوق آراء هجوم برده و آراء خود را در آن بریزند» و «ملت عزیز سرنوشت خود را به کسی دهید که در مسیر شماسست» موج هیجان عمومی را فزونی بخشید؛ ولی با نهایت تأسف نخستین نشانه‌های انحصارطلبی چهره‌ی درخشان این حرکت ملی را درم کرد و، هر چه روز انتخابات نزدیکتر شد، یکه‌تازی وسعت بیشتری یافت و ناگزیر بر نگرانی مردم افزوده گردید. پاره کردن پوسترها و اعلامیه‌های یک حزب را قرار دادن کار را بدان جا کشاند که بسیاری زبان به اعتراض گشودند و، با گزارش‌هایی که به ستاد انتخاباتی حزب ملت ایران رسید، داریوش فروهر، دبیر حزب، آقای مهندس صباغیان، وزیر کشور، و آیت‌الله مهدوی‌کنی، رئیس کمیته‌ی مرکزی انقلاب اسلامی ایران، را در جریان گذاشت.

بی‌درنگ از سوی حضرت آیت‌الله مهدوی‌کنی اعلامیه‌ای در این باره صادر شد و بارها از رادیو و تلویزیون پخش گردید که طی آن «با توجه به آزاد بودن انتخابات» این روش محکوم و از پاسداران خواسته شد مانع «این گونه اعمال خودسرانه» گردند.

ولی این هشدار هیچ گونه اثری بر روش‌های ضد‌مردمی انحصارطلبان نگذاشت؛ به طوری که بعد از این اعلامیه هم باز پاره کردن پوسترها و اعلامیه‌ها ادامه یافت و حتی در روز و درون شعبه‌های اخذ رأی نیز این خلافکاری‌ها راه یافت.

گزارش‌هایی که از سراسر کشور به این ستاد رسیده است نمونه‌های بارزی از تجاوزهای آشکار هواداران حزب جمهوری اسلامی و همدستان آن‌ها به دست می‌دهد.

ستاد انتخاباتی حزب ملت ایران وظیفه‌ی خود می‌داند که، حتی پیش از آنکه شمارش و خواندن رأی‌ها آغاز شود، چگونگی را به آگاهی مردم ایران و دولت برساند.

در اغلب حوزه‌های رأی‌گیری در تهران و سایر استان‌ها، در حالی که در شعاع چندصد متری اجازه‌ی پخش برگه‌های تبلیغاتی به هیچ کس داده نمی‌شد، پوسترها و اعلامیه‌های تبلیغاتی حزب جمهوری اسلامی در درون حوزه‌ها و در بالای سر اعضای شعب اخذ رأی نصب شده بود و، در بیشتر حوزه‌ها، نام نامزدهای این حزب به عنوان لیست مورد تأکید امام خمینی از سوی اعضای شعبه و پاسداران مسلح کمیته‌ها به مردم ارائه می‌شد. در بسیاری از حوزه‌ها، مردمی که به نام‌هایی جز آنچه در لیست موردنظر بود رأی می‌دادند مورد بازخواست و شتمات قرار می‌گرفتند.

در اینجا لازم است یادآور شود که وجود پاسداران مسلح در درون حوزه‌های رأی‌گیری خود نقص بزرگ دیگری بود. نادرست‌ترین شیوه‌ای که در جریان انتخابات در حوزه‌های رأی‌گیری به چشم می‌خورد به‌بازی‌گرفتن باور مردم بی‌سواد بود؛ بدین شکل که در شعب اخذ رأی کسانی به عنوان کمک کردن به بیسوادان گمارده شده بودند که، بدون توجه به خواست رأی‌دهنده، ورقه‌ی آن‌ها را با نام‌های دلخواه خود پرمی‌کردند و حتی به اعتراض رأی‌دهنده هم توجهی نمی‌نمودند؛ و این رفتار نادرست در بعضی موارد زیر دید بازرسان ستاد انتخابات انجام می‌گرفت.

گزارش‌های رسیده از شهرهای مختلف نشان می‌دهد که، در برخی از شعب اخذ رأی، کودکان کمتر از ۱۶ سال نیز در انتخابات شرکت داده شده‌اند.

حضور اشخاصی با بلندگو در حال تبلیغ برای نامزدهای حزب جمهوری اسلامی در داخل محل شعب اخذ رأی نمونه‌ی دیگری است که از بیشتر شهرهای ایران گزارش داده شده است.

بازرسی ورقه‌های رأی‌گیری و خواندن نام‌های نوشته‌شده از سوی گردانندگان شعب اخذ رأی و سپس به داخل صندوق افکندن ورقه مورد دیگری است از خلافکاری‌ها.

توهین به نامزدهای حزب‌های دیگری جز حزب جمهوری اسلامی از سوی زنان و مردانی که در شعب اخذ رأی انجام وظیفه می‌کردند نیز نمونه‌ی زشت دیگری است که پی‌درپی گزارش شده است.

ستاد انتخاباتی حزب ملت ایران، صرف‌نظر از نتیجه‌های انتخابات، چگونگی خلافکاری‌ها را پس از تکمیل گزارش‌هایی که دریافت داشته با ارائه‌ی سند و مدرک لازم به استحضار ملت ایران خواهد رساند.

ستاد انتخاباتی حزب ملت ایران